

Mimosa Pudica Linn. (Mimoza wstydliva, czułek wstydlivy, czułek wrażliwy) rodzina Mimosaceae (Mimozowate)

Pochodzi z tropikalnych rejonów Ameryki. W rodzaju występuje ok. 600 gatunków - drzewa, krzewy lub rośliny zielne, mające bardzo wrażliwe, złożone liście. Listki pod wpływem podrażnienia mechanicznego składają się parami, a ogonek opada w dół. Kwiaty zebrane są w główki lub kłosa, owocem jest strąk. W naszej strefie klimatycznej uprawia się dwa gatunki: brazylijską *Mimosa pudica* (Mimoza wstydliva) i argentyńską *Mimosa spegazzinii* (Mimoza Spegazziniego) - tylko w warunkach szklarniowych.

Mimosa pudica (mimoza wstydliva) - jest to krótkożyjący, wieczniezielony krzew (półkrzew) uprawiany jako roślina doniczkowa. Rośliny dorastają do 30 -50 cm. Łodyga jest ciernista, prosta, smukła i rozgałęziona, z czasem drewnieje. Pierzaste liście są tak wrażliwe, że stulają się przy najlżejszym dotknięciu, zarówno pojedynczo, jak i parami, a ogonek liściowy zwisa. To pozorne wędnięcie liści powodowane jest przez małe, stawowe poduszeczki leżące w pachwinach ogonków liści. Po kilkunastu minutach od zadziaływania bodźca, liście powracają do normalnego stanu. Podobna reakcja występuje w warunkach braku światła - roślina "śpi" ze stulonymi liśćmi. Liście są skrętoległe, podwójnie pierzaste. Rośliny te w sprzyjających warunkach mogą kwitnąć od maja do października. Obupłciowe różowe kwiaty są drobne - zebrane w kuliste, puszyste szczytowe kwiatostany (główki lub cylindryczne kłosa). Owocem jest pękający strąk.

Jest rośliną odporną na trudne warunki, wytrzymuje zarówno susze jak i przymrozki, a dzięki zdolności do wiązania azotu z powietrza, radzi sobie na nieurodzajnych glebach. Optymalne miejsce powinno być dobrze oświetlone, lub półcieniste, o dość dużej wilgotności i stałej temperaturze (20-22°C). Roślinę w naszych warunkach można uprawiać tylko w doniczkach, najlepiej w pełnym słońcu. Ziemia powinna być umiarkowanie zasobna i ciągle wilgotna - nie wolno dopuścić do przeschnięcia bryły korzeniowej. Jeżeli powietrze jest suche, należy roślinę często zraszać. W ciepłym klimacie roślina traktowana jest jako polny chwast, tworzy gęste pokrycie ziemi, zapobiegając rozwojowi i rozmnażaniu się roślin innych gatunków.

W okresie suszy często zdarzają się pożary połaci mimozy. Prowadzone są badania nad przydatnością zawartego w roślinie związku chemicznego - mimozyny - w medycynie. Rozmnażamy je przez wysiew nasion.